

NAPOLEON BONAPARTE

Napoleon Bonaparte se je rodil leta 1769 v Ajacciu na Korziki, v skromni italijanski plemiški družini, kot četrti otrok in tretji sin v družini. Njegov oče Nobile Carlo Buonaparte je bil priznani odvetnik in zastopnik Korzike, mati Letizia Ramolino pa je bila iz plemiške družine vendar ni imela izobrazbe. Tik pred njegovim drugim rojstnim dnevom je bil krščen za katolika in sicer na ime Napoleone di Buonaparte. Ker je bil zelo neutesan in nagajiv otrok ga je mati morala vzgajati s trdo disciplino in ravno zaradi tega je postal zelo vztrajen in trdoživ. Zaradi plemenitosti, družinskih povezav in zmernega bogastva je imel zelo dobre možnosti za izobrazbo, zato je že leta 1779 sprejet na versko šolo v Autuno, kjer se je dobro naučil francosko. Pol leta kasneje pa se je vpisal v vojaško akademijo v mestu Brienne-le-Château. Nekateri profesorji so trdili, da lahko postane dober poveljnik, saj je obladal matematiko, ter bil dobro seznanjen z zgodovino in geografijo. Po 5 letih je končal šolo ter bil zatem sprejet na elitno vojaško šolo v Parizu, kjer se je vpisal v dvoletni tečaj za topniškega častnika, to pa je bila že dalj časa njegova strastna želja. Na žalost pa mu je v tem času umrl oče, zaradi tega pa mu je začelo primanjkovati denarja za šolanje in je bil prisiljen da je dvoletni tečaj končal v enem letu, ker je imel dovolj veliko željo in vstrajnost mu je to uspelo, in tako je postal prvi diplomiran oficer topništva na Korziki. Po končan diplomi je bil sprejet v polk, kot drugi poročnik in tam zvesto služil po večjih francoskih mestih. Svoj prvi dopust je vzel šele po štirih letih in sicer leta 1789 ko je v Franciji izbruhnila revolucija, v tem času se je za 2 leti umaknil na Korziko kjer se je pridružil revoluciji in sodeloval v zapletenem tristranskem boju med rojalisti, revolucionarji in nacionalisti Korzike, odločil se je da bo pristopil k meščanskim revolucionarjem. Ker je imel dobro izobrazbo so mu dodelili čin podpolkovnika, postal pa je tudi poveljnik v bataljona prostovolcev. Po zmagi v revoluciji v kateri so dosegli padec kraljevine, se je Napoleon vrnil v redno vojsko. Kljub temu da se je med revolucijo postavil na stran meščanov in ne na stran vojske je po vrnitvi leta 1792 napredoval v stotnika. Že leto za tem pa se mu je ponudila izvrstna priložnost in sicer je vodil zasedbo pristanišča Toullon, ki so ga imeli v rokah Britanci. V tem boju se je domislil izvrstne taktike (napad iz okoliških hribov) pri tem napadu je bil tudi ranjen v stegno, a ne zaman saj mu je uspelo zaseči pristanišče. Za to veliko dejanje je dobil naziv brigadnega generala, čeprav je bil star šele 24 let. Leta [1796](#) je prevzel poveljstvo nad francoskimi četami, ki naj bi jug Francije branile pred Avstrijci, nameščenimi v severni [Italiji](#). Po zaslugi svojega briljantnega uma je po nizu bitk in spretnih manevrov porazil avstrijsko armado, osvojil severno Italijo in postal junak francoskega naroda. V tem času je spoznal Josephine de Beauharnais s katero se je tudi poročil. Njegova uspešnost pa je začela skrbeti vodilne v državi, zato so ga leta 1798 poslali na vojni pohot v Egipt, z namenom da bi se ga znebili. Med bojevanjem v Egiptu pa je iz časopisov razbral, da je Francija doživela mnoge poraze, zato je nemudoma zapustil Afriko in se odpravil proti Parizu, kjer se je pridružil zarotnikom, ki so strmoglavili direktorij, in

razpustil prvo republiko. Leta 1799 je postal prvi konzul, V naslednjih štirih letih je začel reorganizacijo francoskega pravnega sistema, uprave, cerkve in šolstva in trgovino. V tem obdobju se je pokazal kot sposoben vojaški in politični voditelj. Vspostavil je red tudi v območjih, kjer so jih pretresali nemiri. Uredil je francosko valuto in reformiral davčno politiko. Leta 1804 se je dal maziliti ter se za tem sam okronal za cesarja.

Sedaj ko je zavladal svoji državi pa se je pokazala njegova težnja po zavzetju sosednjih držav. Zato je leta 1805 začel svoje vojaške pohode, v katerih je zavladal Italiji, Prusiji in sveto rimsko cesarstvo, Avstrijo je poskušal oslabiti tako da je 1809 ustanovil ilerske province. Ločil se je od svoje žene saj mu ni mogla roditi sin, in se še isto leto poročil s avstrijsko princeso Marijo Luiso, s katero je nasledno leto dobil sina Joseph-Francois-Charles. Sedaj pa je bila edina država, ki je ni mogel premagati Anglija, zato je jo poskušal gospodarsko oslabiti, in sicer je vsem evropskim državam ukazal da ne smejo trgovati z Veliko Britanijo. Vendar tega dogovora ni spostovala Rusija zato jo je Napoleon napadel sredi zime, ter s tem naredil usodno napako, saj je veliko njegovih vojakov med invazijo zmrznilo, in tako je doživel poraz. Leta 1813 so Napoleona napadli združeni Evropski narodi v bitki pri Leipzigu, imenovani bitka narodov, kjer Napoleon doživi ponovni poraz, ki ga pripelje do kapitulacije. Po izgubi so Napoleona izgnali na sredozemski otok [Elbo](#). Že po enem letu na otoku pa mu je uspelo pobegniti, in sicer se je vrnil v Paris ter tam začel nov vojaški pohod, s svojimi bivšimi vojaki, ki so mu bili še vedno zvesti, a ta pohod se je hitro končal saj je doživel ponoven poraz proti evropskim državam v Waterlooju. Po tem dogotko je bil izgnan na otok sveta Helena, kjer je zastražen živel do svoje smrti leta [1821](#). Vzrok smrti je bila zastrupitev z arsenikom.

STROKOVNA EKSURZIJA

V četrtek 25. oktobra, smo se odpravili na ekskurzijo v Ptuj. Kot vedno smo se najprej okrepčali z malico, potem pa smo si ogledali ptujski grad in mesto.

Sledil je ogled Ptujске vinske kleti, z znamenitim lesenim sodom, v katerem točijo vino. Najbolj zanimiva je vsekakor bila degustacija vina.

Pot nas je vodila naprej na govedorejsko kmetijo Zidanič Ivana v Drstelju. Kmetija je velika, sodobno opremljena. V hlevu so živali večinoma črnobelega pasme, nekaj pa je tudi lisaste. Imajo prosto rejo, molža pa poteka s pomočjo robota. Z delovanjem robota so zelo zadovoljni. Vsaki novosti v hlevu pa se je potrebno prilagoditi, tako ljudje kot živali in ji dati svoj čas.

Naslednja postaja je bila na vrtnarski kmetiji. Resnično smo imeli kaj videti. Vse je bilo v cvetju, pripravljeno na praznik dneva mrtvih. Mnogo cvetja je odšlo z nami domov.

Sledila je zadnja postaja, kot vedno najbolj naporna. Seveda za ene bolj, druge pa manj. Pozno kosilo smo imeli na turistični kmetiji Lovrenc Ivan na Janževskem vrhu. Gospodar nas pričakal kot se spodobi, z aperitivom in polnim košem smeha. Po dobri večerji je sledila še degustacija vin, kar je nekaterim našim udeležencem bilo zelo na kožo pisano. Po mukotrpnem pregovarjanju, da bi se pa le odpovedali zadnjemu kozarcu vina, smo končno le bili vsi prisotni na avtobusu.

Nismo bili žejni, niti lačni, bili pa smo polni dobrih vtisov. Preživeli smo prijeten dan, kjer je lahko vsak našel nekaj zase. Torej dobra popotnica tudi za letošnje leto.